

[Aage Fogh.]

Sted, og ogsaa for den Udstykning, der skal foregaa i Fremtiden.

Hvis man ud fra et Samfundssynspunkt vil prøve paa at undersøge, om det nu ogsaa er forsvarligt at fortsætte Udstykningsen, ser jeg i for sig ikke, at man kan gøre det paa anden Maade end ved at prøve paa at sætte de to Brugsformer, de smaa Brug og de store Brug, kontra hinanden, se, hvad de betyder med Hensyn til Udbyttet af den danske Jord. Jeg har her henvendt mig igen til den Kilde, Landøkonomisk Driftsbureau, der kan give Oplysninger herom, og har paa Grundlag af Regnskaberne fra 1928 til Dato foretaget en Sammenligning. Jeg er kommet til det Resultat, at med Hensyn til Høstudbyttet af den danske Jord ligger det saadan, at naar man pr. Husmandsbrug høstede lige ved 4 500 Foderværdier pr. ha, saa høstede man pr. Herregaardsbrug 3 270, en Forskel paa over 37 pCt. i Høstudbytte til Fordel for det mindre Landbrug. Hvis man spørger om Omsætningen gennem Husdyr, ligger det saadan, at Kærne i det mindre Landbrug ydede 500 kg Mælk mere pr. Ko end i de store Brug, en Forskel paa 16 pCt. Vender man sig endelig til Svinene, som jo har været et stort Stridsspørgsmaal i den senere Tid, ja, saa kan jeg oplyse efter Regnskaberne, at i Gennemsnit fra 1917 til 1936 havde man paa det mindre Landbrug et Overskud pr. produceret Gris paa 16 Kr., medens man paa det store Brug havde et Tab paa 22 Øre. Fra 1931 til 1936, hvor der i en Periode har været særdeles ugunstige Vilkaar for Produktionen af Pattegrise, hvilken Produktion jo for en væsentlig Del ligger inden for det mindre Landbrug, tegner Billedet sig saadan, at man paa Husmandsbruget havde et Overskud paa 17 Kr. og paa Herregaardene et Overskud paa 11 Kr. Jeg tror, efter disse Oplysninger om de reelle økonomiske Forhold inden for Brugene, at jeg tør sige, at vi for vort Vedkommende meget gerne skal paatage os Ansvaret for det, der her er sket.

Jeg vender mig derefter til en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Jeg beder om Tilladelse til et kort Referat af Udtalelsen, der findes Sp. 3054. Sp. 3054 siger det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt:

„Hvad angaar Oprettelsen af Gartnerier, kan det jo ske under de samme Former som for Husmandsbrugenes Vedkommende. De kan oprettes paa privat indkøbt Jord, hvortil man kan faa Laan indtil 5 000 Kr., eller paa Jord, som Staten ejer. Jeg maa i meget høj Grad

tilraade, at disse Gartnerier oprettes paa privat indkøbt Jord, og jeg har mine ganske bestemte Grunde derfor.“

Det er jo vigtigt, at det klares ikke alene for os herinde, men ogsaa for dem, der skal gøre Brug af Loven ude omkring, hvilken Forskel der er paa de to Principper. Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremsætter en saadan Udtalelse, spørger jeg derfor: Hvilken Forskel er der paa den Pris, der er betalt for Jorden, naar det er Staten, der har købt den, og naar det er den private, der har købt den? Er det saadan, at den private Gartner faar Jorden betydeligt billigere, naar det er ham selv, der køber den, end naar det er Staten, der køber den og overlader ham den til Brug? Jeg spørger, om man kan skaffe oplyst, om der er Forskel paa Kvaliteten af den Jord, som Staten har købt, og den, den enkelte har forskaffet sig, og jeg spørger endelig: Paa hvilken Maade lægges der Hindringer i Vejen for den unge Gartner, der overtager Jord, som Jordlovsudvalget har indkøbt? Efter Lovens Bestemmelser skulde der ikke være nogen Hindringer for Gartnerens Dispositioner. Jeg formoder derfor, at de fremsatte Udtalelser har deres Rod i gamle Fordomme og ikke i Erfaringer, der er indhøstet under Lovens Virke. Jeg haaber gennem Oplysninger fra den højtæredede Landbrugsminister at faa disse Forhold nærmere belyst, idet jeg anser det for at være overmaade vigtigt, at man baade her og Landet over er klar over, at med Hensyn til Dispositionsfrihed er de to Brugsformer i Virkeligheden ganske lige-stillede.

Til de ærede Medlemmer fra Partiet Venstre har jeg ogsaa et Par Bemærkninger. Det er vel naturligt og nødvendigt, at Repræsentanter fra Partiet Venstre maa fremsætte de evige og almindelige og ubestemte Vendinger om Landbrugets Eksportforhold. Jeg tror ikke, det vil være muligt for en Taler af Partiet Venstre at betræde denne Talerstol, uden at disse Betragtninger maa fremsættes. Jeg finder det derfor i høj Grad paakrævet og rimeligt, om man søgte at klare det Spørgsmaal lidt nærmere, om man ved konkrete Eksempler viste, hvad det er, man tænker paa. Den almindelige Vending, at vi skal udnytte vor Eksport til det yderste, o. s. v., o. s. v., kan fremsættes af alle. Det er som Regel Tysklands-eksporten, der tænkes paa. Ved Hjælp af de Beretninger, der kommer fra Landbrugsraadet, har jeg forsøgt at foretage en Sammenligning mellem vor Udførsel i 1929, der af de fleste anses for at være et sær-